

Пятніца, 22 траўня 1998 г.

№ 53

Кошт свабодны

СВАБОДА

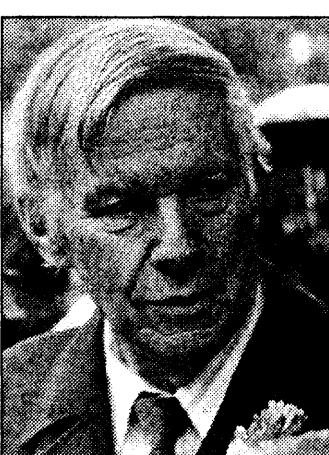
Забаронена 24 лістапада 1997 г.

Быкаў едзе на Поўнач

Васіль Быкаў збираецца пакінуць Беларусь — часова. У чэрвені па запрашенні фінскага ПЭН-цэнтра пісьменнік выязджаете ў Хельсінкі.

Як нам паведаміў Васіль Уладзіміравіч, ён правядзе ў Фінляндіі летнія месяцы. Пісьменніцкая арганізацыя гэтай краіны дала яму магчымасць адпачыць і праправіць здароўе. Аднак Васіль Быкаў будзе не толькі адпачываць у паўночнай краіне, але і працаўца.

На ягоную думку, маральны клімат у цяперашнім Беларусі абсалютна неспрыяльны для літаратурнай творчасці, а Васіль Быкаў яшчэ хоча рэалізаваць шмат сваіх пісьменніцкіх задумаў. «Я не збіраюся заставацца за мяжою назаду», — сказаў нам народны пісьменнік, — але цудоўна ведаю, як да мяне ставіцца беларускі рэжым». Тому Васіль Быкаў не выключае, што яму могуць чыніць перашкоды. Практыка барацьбы з літаратарамі-дисайдэнтамі была распайсюдженая ў савецкія часы, а ў Беларусі прыкметы савецкага мінулага, на жаль, вяртаюцца.

Альгерд НЕВЯРОУСКИ

Сэрца на далоні

У Гомельскім кардыялагічным дыспансеры ўпершыню праведзеная аперацыя на адкрытым сэрцах.

Яе пасляхова правёй галоўны кардыёлаг рэспублікі Юрый Астроўскі, а паціентам быў 13-гадовы Саша Алесенка з Гомеля, які пакутаваў ад прыроджанага пароку сэрца. Ужо на наступны дзень пасля аперацыі хлопчык гаварыў, хадзіў і, па ягоных словаах, адчуваў сябе добра.

Алена НЕСЫН

«У маёй смерці прашу вінаваціца бацькоў»

Такую перадсмартотную запіску пакінула вучаніца шостага класа школы № 54 г. Гомеля.

Яна скінулася з даху 15-павярховага дома.

Гэта не першы выпадак у Гомелі. Нагадаем, што ўзімку троє маладых хлапчоў узняліся на дах шматпавярховага дома і, узы́шысь за руکі, скочылі ўніз. Следства па справе скончылася, але прычыны самагубства так і засталіся нявыясненымі.

Уладзімір ВАЛЕЎСКИ

Дипломатыя

У Брэсце адчынявца консульства Украіны. Як і расійскае консульства, яно будзе працаўца на дзве вобласці — Брэсцкую і Гродзенскую. Консулам Украіны ў Брэсце прызначаны Ігар Кочатав, які прыступіць да працы бліжэйшым часам.

Бесправоўце

Колькасць эканамічна актыўнага насельніцтва Беларусі знізілася да 4,6 мільёна чалавек, гэта складае 44,7% насельніцтва. Дапамога па беспрацоўці ў красавіку была налічана 47,9 тысяча беспрацоўных, сяродні памер дапамогі па аднаго беспрацоўнага склаў 325,6 тысяча рублей (каля 9 долараў ЗША).

Здароўе

Толькі 10% родоў у Беларусі праходзяць нармальна. З года ў год сітуацыя пагаршаецца; галоўная прычына — проблемы з саздароўем у большасці жанчын і мужчын, выкліканыя перш за ўсё непадыходзячым харчаваннем і хваробамі, набытымі ў дзяцінстве і падлетковым узросце.

Паляванне на «зайцоў» — бізнес для пенсіянераў

У Гомелі множацца кантралёры-самазванцы. Днямі міліцыя затримала двух пенсіянераў, якія спрабавалі аштрафаваць за безбілетны праезд на автобусе.

Аматарскія кантралёры — справа даволі выгадная, таму псеўдакантралёры (пераўажна стала гарадніца) рэгулярна працаўцаў трапейбусныя маршруты Гомеля. Сустрака з такімі можна і ў вагоне прыгараднага дызеля. Штрафануўшы за гадзіну трох-чатырох «зайцоў» і паклаўшы ў кішэню 400 тысячаў рублей, зухаваты пенсіянер можа вольна правесці вечар, зусім не думаючи пра то, як будзе жыць заўтра. Галоўнае, каб не адміністратары цяперашніх памераў штрафу — 0,5 мінімальная заробка, або 125 тысячаў рублей.

Уладзімір ВАЛЕЎСКИ

Чарлі Чаплін навучыў

«Я браў прыклад з Чарлі Чапліна», — прызнаўся адзін з жыхароў вёскі Завярэжка Магілёўскага раёна, расказываючы, як ён краў.

На працягу некалькіх месяцаў з крамы знікалі бутэлькі з гарэлкой. Як гэта адбывалася, ніхто не мог даймецца. Прадаўшчыца была вымушаная зволыніцца. Бутэлькі працягвалі знікаць, а слідоў злодзея не заставалася.

Так цягнулася калі 3 месяцаў. Урэшце міліцыя знайшла злодзея. Злачынец прызнаўся, што ён убачыў у фільме з Чарлі Чаплінам, як траба красіц. Герой славутага коміка выстаўляў у фортачцы шкло і даставаў што хацеў з дапамогай рыбалоўнай вуды.

Іван ЗАСАДА

Антановіч пакрыўдзіўся на Еўрасаюз

Учора міністр замежных спраў Іван Антановіч правёў брыфінг для журналістаў.

Знешнепалітычнае ведамства зноў занялося інтэгрacyjнымі працэсамі. Па словам міністра, праводзіцца «серыя напружаных кансультацый, якія канцэнтруюцца на магчымым умацаванні СНД».

Міністр спыніўся на заяве дырэктара аддзела Сусветнага банка па Беларусі і Украіне Поля Сігельбаўма пра магчымасць адліканне з Беларусі прадстатаўніка Сусветнага банка. Антановіч прызнаў крытыку Сігельбаўма «агрунтаванай» і выказаў спадзяванне на «выход да новых параметраў лібералізацыі».

Кіраўнік знешнепалітычнага ведамства паведаміў, што 15 чэрвеня презідэнт Лукашэнка падзедзе ў Егіпет, а прэм'ер-міністр — на Кіпр. Сам жа Антановіч спадзяўцаўся павысіцца ў Лацінскай Амерыцы, Кітаі і Таджыкістане.

Іван Антановіч сказаў, што некаторыя паслы, якія маюць рэзідэнцыі ў Драздзах, збіраюцца там заставацца і «перажыць рамонт сваіх памяшканняў». Яны маюць доўгатэрміновыя дамовы на карыстанне рэзідэнцыямі і ўклалі значныя сродкі для стварэння камфорных умоваў. Па словам міністра, прэзідэнт Лукашэнка і прэм'ер-міністр ужо пераехалі з Драздзой. Але нам не ўдалося знайсці пацвярджэння гэтай інфармацыі ў адміністрацыі прэзідэнта.

Міністр выказаў сваё незадавальненне ўрочэннем прэміяў ЗША і Еўрасаюза за развіціе дзімакратыі Хартыі-97, Хельсінскаму камітэту і прафесару Міхаілу Пастухову. Антановіч лічыць, калі Еўрасаюз не мае палітычных адносін з афіцыйнымі ўладамі, то нельга іх мець і з апазіцыяй.

Але́сі ДАШЧЫНСКІ

Шыдлоўскага перавялі ў турму

Активіст Маладога Фронту Аляксей Шыдлоўскі будзе адбываць пакаранне ў Мінску. Палову тэрміну ён ужо адседзеў у следчым ізаляторы. Астатнія 9 месяцаў Шыдлоўскі будзе ўтрымлівацца ў мінскай турме, што на вуліцы Кальварыйскай, куды днімі ён быў пераведзены.

У лісцце, дасланым родным ужо з турмы, Аляксей піша, што цяпер знаходзіцца «у карантыне» — спецыяльным памяшканні, дзе трываюць наўбікоў да размеркавання па камерах. Каб не сядзець без працы, ён паспрабаваў уладавацца ўтурмі на падставе «агрунтаванай» і выказаў спадзяванне на «выход да новых параметраў лібералізацыі».

У турме гэта тэма нумар адзін. Ці пападзене Шыдлоўскі пад амністію?

Алег ГРУЗДЗІЛОВІЧ

Швейцарскага госця «нагрузілі»

У Беларусь прыехаў дэпутат парламента Швейцарыі Ульрых Шлюер. Афіцыйная прарапаганда, як звычайна, трубіць пра «прыятельства міжнароднай ізаляцыі».

Між тым, сп.Шлюер, сустракаючыся два тыдні таму з беларускімі журналістамі ў швейцарскім парламенце, падкрэсліў, што ягнайна пaeздка ў Беларусь будзе насыцца выключна прыватных харчаванняў. «Мой сябра займаецца рэалізацыяй аднаго швейцарска-беларускага праекта, шмат рассказаў мне пра вашу краіну, і я вырашыў паехаць, каб убачыць на ўласныя очы», — сказаў У.Шлюер.

Аднак у беларускай дыпламатыі быў на гэты конт іншыя планы. «Дэпутат прости пра прыватна не ездзяць. Мы пастрояемся яго нагрузіць па поўной праграме», — адказаў на пытанне пра харчаваніе будчай пaeздкі У.Шлюера супрацоўнік беларускай амбасады ў Бэрні. І «нагрузілі»: швейцарскі парламентарый меў сустэрэчы ў «палаце прадстатаўнікаў», з ім таксама выказаў жаданне спаткацца кіраунік прэзідэнцкай адміністрацыі М.Мясніковіч і віцэ-прем'ер У.Гаркун.

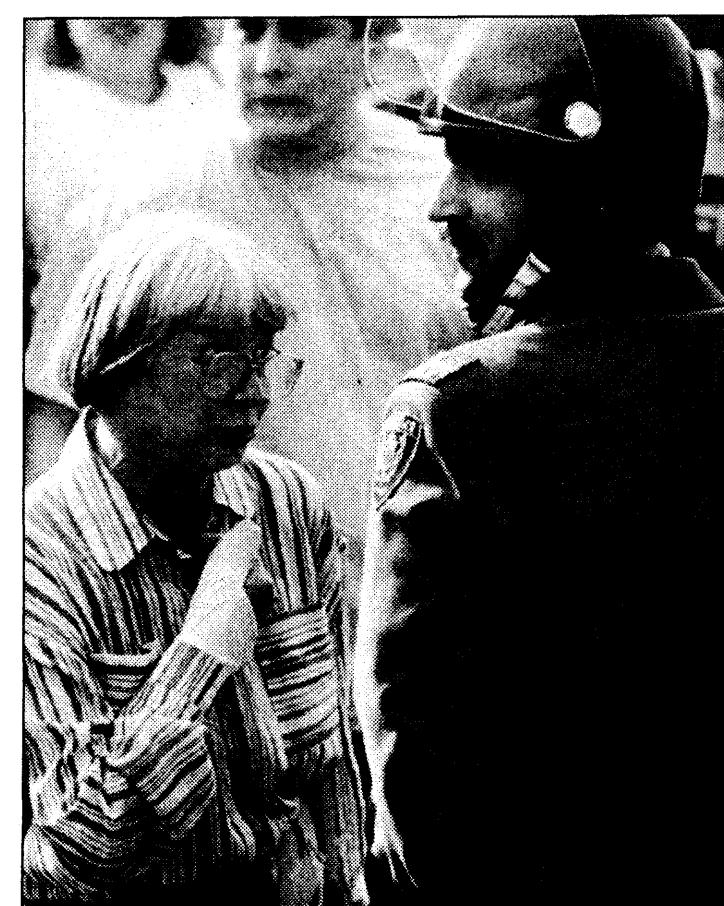
Магдалена НЕПАКАЙ

У авангардзе — жанчыны

Больш за 80% беларусаў падчас праведзенага прафсаюзами сацыялагічнага апытаўніцтва адзначылі пагаршэнне эканамічнай сітуацыі.

На ананімныя анкеты адказаў рабочыя, служачыя і спецыялісты, якія працуяць у Мінску, усіх абласных і шэрагу раённых цэнтраў. 82,8% рэспандэнтаў лічыць, што эканамічнае становішча ў краіне пагорышлася; амаль 40% адносяць сябе да катэгорыі бедных людзей. Паказальна: 49,7% рэспандэнтаў не могуць сабе дазволіць пайнацэнна на харчаваніца; 57,2% — наўбываць адзенне і абудак; 63,5% працэнта — наўмална ўтрымліваць сям'ю. Аналізу ю анкеты, спецыялісты прыходзяць да вынікаў, што большшая частка апытаўнічых ледзь выжываюць, нягледзячы на наяўнасць пастаяннай працы і дастаткова высокі ўзровень кваліфікацыі.

Аднак сацыяльная актыўнасць працоўных нізкая: толькі 14% лічыць за неабходнае перайсці да актыўных форм апрацоўкі працэсту, аж да забастовак.

Большасць прыхільнікаў рабочых дзеянняў складаюць жанчыны. Іх узрослая палітычная актыўнасць і гатоўнасць ісці на радыкальныя меры

БелаПАН

Што прадаюць – тое і купляем

Дэпутаты Брэсцкага абласнога савета два дні абмяркоўвалі на сваёй сесіі праблему гандлёвага абслугоўвання сельскага насельніцтва.

Як паведамляе БЕЛТА, аб актуальнасці гэтага пытання «не раз заяўляў прэзідэнт краіны, які ўзяў пад свой кантроль праблемы забеспечэння сельскіх магазінў таварамі і прадуктамі харчавання». Праўда, у вясковых крамах мала што змянілася, нягледзячы на тое, што за справу ўзяўся такі важны кантролёр.

Б.П.

Дэфіцит мяса арганізавала міністэрства гандлю?

Міністр гандлю Пётр Казлоў заявіў учора журналістам, што не выключае далейшага росту цэнаў на некаторыя прадукты харчавання.

За апошнія месяцы замест дазволеных прэзідэнтам 2% цэны падскочылі ўжо на 3,6%, а мяса і цукар падаражалі ажно на 10% працэнтаў. Па словах П.Казлова, цукар падаражэ яшчэ «на пару тысячаў рублЁў», вараныя каўбасы на 10—14 тысячаў. Міністр признаў, што існуюць перабоі з прадуктамі харчавання і ажыяцтаж сярод пакупнікаў. Па ягоных словаў, цяпер гандаль мае рэзерваў цукру не больш як на 5—6 дён.

Дэфіцит кураціны і іншага мяса птушкі Пётр Казлоў расплюмачыў тым, што «Белпушкапрам» экспартуе яго ў Расію, каб зарабіць валюту на пасяўнуюю. Птушка — гэта адзіны прадукт, які можна паспяхова прадаць у саюзнай краіне.

Што ж да ялавічыны і свініны, дык, па словах міністра, мясам лядоўні проста забітая. Перабоі адбыліся нібыта па той прычыне, што міністэрства збірала мясо ў запас.

Мікола ВАЙТОВІЧ

На здымку: асартымент вясковай крамы-аўталаўкі.

ЗДАРОЎЕ

Чырвоны Крыж б'е трывогу

Міжнародны Чырвоны Крыж паведамляе, што з 1990 года ў Беларусі колькасць захворванняў на сіфіліс вырасла ў 80 разоў.

На гэтым тыдні ў Мінску праходзіла канферэнцыя па барацьбе з сацыяльнымі хваробамі, якую праводзіла Міжнародная федэрацыя таварыстваў Чырвонага Крыжа. Сярод удзельнікаў быў распавяджаны документ, у якім звязтаецца ўвага на найбольш небяспечныя захворванні канца XX стагоддзя, што з'яўляюцца «рэальнай пагрозай будучыні нацыі».

«Быўляя дасягненні ў галіне аховы здароўя практична знішчаныя суворымі рэаліямі сучаснага жыцця: масавым збядненнем насельніцтва, падзеннем уздоўжны жыцця, вяртаннем забытых сацыяльных хваробаў», — гаворыць прадстаўнік Міжнароднай федэрацыі Хокан Хэлберг. Так, з 1990 года коль-

касць захворванняў на туберкулёз вырасла ў Беларусі ўдвая, на сіфіліс — у 80 разоў, а колькасць ВІЧ-інфіцыраваных расце пагражальна хутка.

Міжнародная канферэнцыя была скліканая для таго, каб выпрацаўваць стратэгію і план дзеянняў у барацьбе з гэтымі хваробамі. Наступная канферэнцыя, на якой будуць разглядацца пытанні фінансавання конкретных практаў, адбудзеца ў другой палове 1998 года. Асаблівая ўвага будзе нададзеная службе сестраў міласэрнасці — адной з асноўных праграм Чырвонага Крыжа на тэрыторыі былога СССР.

БелаПАН

Дзіцячая смяротнасць

Да японцаў нам далёка

Беларускія медыкі адзначаюць поспех: за апошні час значна скарацілася дзіцячая смяротнасць.

Як паведаміла вядучы спецыяліст Беларускага навуково-даследчага інстытута аховы мацярынства і дзяцінства Татьяна Карнілава, цяпер на ўсіх уздоўжнях, ад раённай бальніцы да рэспубліканскіх цэнтраў, прымянеца сучасная сістэма комплекснай да-

памогі цяжарным і немаўлятам. Яна прадугледжвае строгае назіранне акушэра-гінеколага за станам жанчыны ў апошні месяцы цяжарнасці і авалязковую прысутнасць пры нараджэнні дзіцяці рэаніматолага.

Па звестках міністэрства

статыстыкі, калі ў 1985 г. смяротнасць складала 13 дзіцяцей з кожнай тысячи новонароджаных, то цяпер гэта лічба скарацілася да 10,6. І ўсё ж гэта нашмат больш, чым у развітых краінах: узровень дзіцячай смяротнасці не перавышае ў Японіі 6, а ў Германіі 8 выпадкаў на тысячу.

БелаПАН

Беларускія банкі знікаюць у Беларусі

Колькасць беларускіх банкаў паступова скарачаецца. На сёняшні дзень зарэгістравана 29 банкаў, з іх нармальная працујаць толькі 27.

У пачатку 90-х гадоў банкі ў Беларусі хутка раслі і множыліся. У 1991 г., калі пачалося стварэнне крэдытных установаў, было зарэгістравана 25 фінансавых структур. А ўжо пад канец 1994 г. іх колькасць вырасла амаль удвя — 48 банкаў. Прайшоў год, і пачатая ўрадам палітыка на выцясненне дробных і сярэдніх банкаў дала вынік: на канец 1995 года 6 з іх было зачынена. Цяпер лічба, як бачым, ужо набліжаецца да ўзроўню 1991 г.

Зразумела, што якасны рост важнейшыя за колькасны. Аднак, на думку спецыялістаў, якраз якаснага росту не заўважана. Беларускія банкі непараўнаны слабейшыя, напрыклад, за расійскія. Так, аўём грошай, акумульваных у ОНЭКСИМбан-

ку, у некалькі разоў перавышае актывы ўсіх беларускіх банкаў, разам узятых.

Цяпер большасцю грошай у Беларусі распрадаўжаюцца банкі, якія ўзімлі на аснове былых савецкіх Ашчадбанка, Жылсанка, Прамбудбанка, Аграрнабанка, Знешэканамбанка. 6-ци буйнейшым беларускім банкам належыць калі 90% грошай. Яны разам з філіямі Мосбізнесбанка і невялікім Беларускім банкам развіцця маюць права абслугоўваць розныя дзяржаваўнай праграмы. А як вядома, асноўныя гроши цяпер — якраз дзяржаваўнай.

Алесь САДОЎСКІ

На сёняшні дзень застаецца, як шукаць сабе замежных партнёраў. Невыгадкова, што ў апошнія гады колькасць паведамленняў аб інвес-

Лідчукі ўсіх краінаў, яднайцяся!

У Лідзе адбылася імпрэза з гучнай назвай Пяты Сусветны з'езд лідчукоў. Яго арганізавала Таварыства польскай культуры Лідчыны.

Першы з'езд праводзілі ў 1992 г. На такія сустрэчы з'язджалі землякі з суседніх краінаў, а таксама з далёкіх — ЗША, Аўстраліі і іншых. Гэтым разам на з'езд прыехала калі ста землякоў з Польшчы, Швецыі, Англіі і ЗША. Сёлетнія спатканні былі прысвечаныя 200-м угодкам нараджэння Адама Міцкевіча. Для ўдзельнікаў была арганізавана экспкурсія па міцкевіцкіх мясцінах з заездам на возера Свіцязь. Сярод іншых мерапрыемстваў — візіт на шкло завод «Нёман» у Бярозаўцы, імша ў касцёле і традыцыйны пікнік на беразе Нёмана.

У Шчорсах Навагрудскага раёна дагэтуль стаяў векавечны дуб Міцкевіча. Улады ламалі галовы, што з ім рабіць — неяк умацаваць ці спілаваць. Але прырода сама вырашила ягоны лёс. Перад самым прыездам «лідчуку ўсаго свету» лядашчы дуб літаральна зрезала пад самы корань маланкай. Кавалачкі дрэва ўдзельнікі з'езда забіралі з сабой на памяць.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

26 рэчыцкіх камісарай у новай магіле

У Рэчыцы адбылося ўрачыстае перапахаванне паводле праваслаўнага абраду парэшткаў байцоў НКВД, якія ў чэрвені 1941 года на пяты дзень вайны загінулі побач з маставым прац Днепр.

Па афіцыйнай версіі, 26 члекісту снедалі, калі на мяцкі лётчык скінуў фугасную бомбу праста ў сярэдзіну стала. Цэлы 17-ці былі сабраны і пахаваны ў агульнай магіле, а парэшткі яшчэ дзеяці — побач з ёй. І вось цяпер па ініцыятыве міністэрства абароны РБ правялі экспумацию і перапахаванне костак. Вядомае прозвішча толькі аднаго з загінуўшых, імёны астатніх — удакладняюцца. Вядома таксама, што сярод іх была жанчына.

Уладзімір ВАЛЕЎСКІ

Антончыка баяцца пусціць у метро

Працягваюцца пакуты былога дэпутата Вярхоўнага Савета Сяргея Антончыка: ён ніяк не можа знайсці сабе працу на прадпрыемствах Мінска.

Мы ўжо паведамлялі, што Антончыку адмовілі нават у месцы грузчыка на трактарным заводе: у аддзеле кадраў МТЗ шчыра прызналіся, што ёсьць зарад зверну «не браць Антончыку на працу ні ў якой якасці». На Мінскім аўтазаводзе пайтэралася тая ж гісторыя, што і на МТЗ. Спачатку былому дэпутату, які звярнуўся з заяўлі аб працаўлідкаванні, праланавалі стаць «валачоўшчыкам» (гэта праца па выцягванні дратоў на патрэбную даўжыню). Антончык пагадзіўся. Ён ужо прайшоў медагляд і нават атрымаў табельны нумар, калі яго выклікалі да кіраўніка аддзела кадраў сп. Высоцкага. «Вашыя паслугі нам непатрэбныя», — заяўіў былому дэпутату кадравік.

МАЗ — гэта ўжо пятае прадпрыемства ў Мінску, якое «адфутболі» Сяргея Антончыка. Сярод «адмоўшчыкаў» быў таксама Мінскі метрапалітэн, дзе Антончыку сказаў літаральна так: «Нам не трэба, каб цягнікі пачалі сыходзіць з рэек»...

Алег ГРУЗДЗІЛОВІЧ

«Свята працы» зацягнулася

У горадзе Шклове Магілёўскай вобласці сродкі ў фонд «усенароднага» суботніка, які праходзіць збіраць з брацьцем.

Улады абвесцілі той суботнік вельмі паспяховым — маўляючы, у свяце добраахвотнай працы было шмат заробленна для розных неадкладных патрэб. Пасля ў школаўскіх школах настаўнікамі паведамілі: педагогі атрымаюць свой зароблены, але толькі пасля таго, як распішуцца ў ведамасці на пералічэнне сродкаў у фонд суботніка. А пералічыць трэба шмат — каля 100 тысячаў рублЁў з чалавека. У адной са школаў настаўнікі дагэтуль адмаяць свой зароблены, але толькі пасля, калі працаваць на дабрабыт краіны і народа, — гаворыцца ў лісце. — Мы — грамадзяне Рэспублікі Беларусь, тут нарадзіліся, выраслі. Тут жывуць нашы бацькі. Тут, у гэтай краіне, мы маем намер жыць і працаўваць далей. Але такой магчымасці дзяржава нас пазбягле.

БелаПАН

Сымон ГЛАЗШТЕЙН

Замест анекдота

Прэзідэнцкая ласка

Сёняння прэзідэнт Лукашэнка збираецца на два дні адляцьца ў Яраслаўскую вобласць. Аляксандр Рыгоравіч прыбудзе туды не з пустымі рукамі. Як паведаміла БЕЛТА, напярэдадні паездкі беларускі прэзідэнт «объявил благодарнасць губернатору Яраслаўскай области А.Лисицыну».

Б.П.

Студэнты пішуць...

Дыскрымінацыя ў вышэйшай школе

Група студэнтаў Недзяржайнага інстытута кіравання і прадпрымальніцтва звярнулася да віцэ-прем'єра Беларусі Уладзіміра Замяталіна з адкрытым лістом.

«Сродкі масавай інформацыі, — пішуць студэнты, — распайсілі Вашу заяву, што выпускнікам недзяржайнага ВНУ будуть выдаваць дыпломы недзяржайнага ўзору». Аўтары ліста лічачы такое рашэнне дыскрымінацыйным. «Вынікам гэтага рашэння ставіцца пад сумненне будучыня 30 тысячаў маладых людзей, магчымасць іх працаўлідкавання і працы на дабрабыт краіны і народа, — гаворыцца ў лісце. — Мы — грамадзяне Рэспублікі Беларусь, тут нарадзіліся, выраслі. Тут жывуць нашы бацькі. Тут, у гэтай краіне, мы маем намер жыць і працаўваць далей. Але такой магчымасці дзяржава нас пазбягле.

Міліцыя бывае розная

Я думала, што з паходамі ў афіцыйныя ўстановы і асабліва ў міліцыю могуць быць адныя непрыемнасці. Ажно аказалася — бывае і наадварот.

Мне трэба было памяняць пашпарт, бо тэрмін дзейння старога скончыўся. Я доўга адкладвала гэты клопат, бо неяя унутрана баялася, не хацела ісці ў міліцыю. Па-першое, сама не раз бачыла, што вырабляюць «ахойнікі парадку» падчас мірных маніфестацый. Па-другое, надта ж ужо кідаеца ў вочы канцраст паміж новым, дагледжаным, акуратным будынкам Цэнтральнага раёна дзяцелі міліцыі і той паліклінікай, куды я ваджу сваі дзяцей; заўсёды думала — чым жа гэтыя здаровыя дзядзькі ў мундзірах лепшыя за нашых дзетак?

І вось прышла. І гэта быў, байдз, адзіны выпадак у міні жыцці, калі я выйшла з дзяржайнай кантролю задаволеная. Гэта быў адзіны выпадак, калі чыноўнікі паставіліся да мяне як да чалавека — гаварыл ветліва, слухалі ўважліва. І я тады падумала: як добра, што я жыву ў Цэнтральным раёне сталіцы, і ў мяне такая міліцыя, прынамсі, пашпартная служба. І я нават перастала шкадаваць тыхі грошай, якія я падаткамі заплаціла на будаўніцтва будынка РАУС.

Можа быць, гэта і дробязь. Але я хачу сказаць, што ўсё залежыць ад канкрэтных людзей. Не варта мераць усіх на адзін капыл: міліцыянеры таксама бываюць добрыя. Але ўсё ж з тым, якія на деманстрацыях, я сутыкаца не хацела б. Ніколі.

Ганна ЗАНКЕВІЧ, Мінск

ПОДРОБНОСТИ

Депутат в тюрье, но «дело» его живет

Верховный суд оставил в силе приговор, вынесенный депутату и предпринимателю Владимиру Кудинову.

Напомним, что В.Кудинов был осужден в августе прошлого года на 7 лет лишения свободы за дачу взятки милиционерам. По мнению адвокатов и правоохранителей, его осудили на основании очень шатких доказательств. Эту шаткость детально проанализировал в своей жалобе в Верховный суд общественный защитник Кудинова Иван Вабищевич. Он также указал на многочисленные нарушения законодательства в ходе следствия и суда над Кудиновым.

В ответе Верховного суда даже не предпринимается попытки опровергнуть изложенные в жалобе аргументы и факты по существу. Верховный суд отмел доводы защитника без объяснения причин, зато полностью принял на веру показания милиционеров, получивших, кстати, после задержания Кудинова повышение по службе. «В деле отсутствуют какие-либо данные, которые ставят под сомнение объективность показаний этих свидетелей», — утверждается в ответе Верховного суда. Впрочем, только очень наивный человек мог рассчитывать, что высшая судебная инстанция отменит приговор. Но защитники намерены пройти все инстанции, чтобы потом обратиться в авторитетные международные организации (в частности, в ООН).

Имеется в «деле Кудинова» и еще один аспект — не столько

безова, представляющая интересы фирмы «Івацевічі», с требованием привлечь к ответственности виновных лиц. Вину за то, что произошло с хозяйством, адвокат возлагает на районную налоговую инспекцию, которая, согласно постановлению Совмина, «обязана обеспечить сохранность имущества».

Однако в возможности каких-то подвигов по этому вопросу, как и по уголовному делу Владимира Кудинова, верится слабо. О надежде поимки расхитителей имущества говорить всерьез просто не приходится: если наша милиция в чем-то и преуспела, то разве что в охоте на демонстрантов. А что касается налоговой инспекции, так ведь основную задачу она выполнила — хозяйство отобрала — значит, ее поощряют надо, а не наказывать за всякие мелочи. Подумаешь, имущество расстали! Во времена Ивана Грозного вотчину опального боярина вольно было грабить всяко. Официально это, правда, не декларировалось, но государство потворствовало этому. От тех времен мы ушли не так уж далеко (во всяком случае, в плане того, что в государстве всё управляет не правом и законами, а прихотями властителя).

Напрашивается резонный вопрос: должен ли кто-либо нести за это ответственность? В конце прошлой недели этот вопрос был поставлен перед Брестской областной прокуратурой. Туда обратилась адвокат Галина Дре-

Вандалізм на могілках у Бабруйску

На Радаўніцу я паехала ў Бабруйск, каб наведаць могілкі блізкіх людзей. Могілкі гэтыя знаходзяцца на ўскрайку горада, у пасёлку Чітойка. Тут я нарадзілася, тут прайшло маё дзяцінства і юнацтва. На гэтых могілках мне было знаёмае кожнае пахаванне.

З некаторага часу гэты пасёлак аблібоўаць цыганы. Абхыліся, пабудавалі дамы, жывуць сваі спецыфічным жыццём. Нават пасёлак людзі начынілі называць «цыганскім».

Тое, што я ўбачыла, міне вельмі ўразіла: гэта сапраўды вандалізм. Цыганы захопліваюць у цэнтры могілак тэрыторыю, робяць высокія агароджы на некалькі месцаў. А я ведаю, што там пахавані. Хай недагледжаныя, крыжы паваленые, зямля асела, але ж там ляжаць косці людзей. Навошта іх перакопваць? Хіба зямлі там не хапае для новых пахаванняў? Побач з могілкамі — пустка.

Гады тры таму я таксама наведала гэтыя могілкі, вырашыла прайсціці, каб успомніць людзей, якіх ведала ў юнацтве. І ўбачыла выкапаныя чэрні дзіцяці, перакінутыя за агароджу...

Гэтym разам я пабачыла тое ж самае. Цыганы на захопленых участках будуюць вялікія сталь, і ў дзень Радаўніцы сталы ломяцца ад спіртнога і закусак. «Гуляюць» з раніцы да ночі і топчуць старыя неагароджаныя могілкі (бо іх, відаць, ужо няма каму даглядаць, дзяржава таксама да гэтага яшчэ не дадумалася).

Побач з могілкамі стаяла міліцэйская машына, у якой сядзелі трох міліцыянты (відаць, сочыць за тым, каб толькі бойкі не было). Я падышла да іх і начала казаць пра вандалізм. Яны паціснулі плячыма і адказалі: «Власти им разрешают»...

Я помню, хоць і была яшчэ маленькая, калі Бабруйск быў вызвалены ад неміц, то калі кінататра «Товарыщи» былі нямецкія могілкі. Міне ўразіла вялікае множства бязрозных крыжоў. У хуткім часе гэтыя могілкі зруйнавалі ды зрабілі сквер, пасадзілі дрэвы. Але нахват камуністы не сталі выкапваць косці ворагаў.

Крыўдна за беларусаў: нашы працоўнікі выкідаюць з магілай усялякія прышлыя людзі, а мы бачым і маўчым. Хацелася б звярнуцца да ўладаў горада Бабруйска: адвядзіце кавалак зямлі асобна для цыганоў, зямлі там колькі хочаш. Няхай яны па-свойму, па-цыганску, адзначаюць памінальны дзень, а на старых могілках трэба забараніць рабіць новыя пахаванні. То, што там адбываецца, — не прыстойна для чалавека.

Дараагая рэдакцыя, дапамажыце, каб пра ўсё гэта стала вядома тым, ад каго залежыць навядзенне парадку.

Лідзія ПЯНЬКОЎСКАЯ, г. Мінск

Ура! Наши достижения в экономике стали, наконец, видны невооруженным глазом. Лозунг «назад, к развитию социализму» воплощается в жизнь. Зайдешь в магазин и видишь в мясном отделе что-то родное с детства — свиные головы и сине-желтую говядину. Вспоминается сразу эскимо по 11 копеек. Нынешняя детвора не знает, что такое копейки, зато может видеть, как еще до открытия магазина «Вырабы з пушкі» собирается очередь. Хвост тянется вдоль всего здания. Стоят женщины, ностриями обмениваются. А то ведь было, совсем друг с другом общаться перестали...

Вообще-то с очередями очень мудро придумано. Все стоят в очереди, все вроде при деле, дурными вещами занимаются некогда. Вот я, например, недавно еще кастрюльный бунт организовать хотела. Теперь же не-когда этим заниматься. Стоишь в очереди за курицей и рассказываешь народ, где купить дешевле детское питание, куда лучше ехать в поисках сахара, обдумываешь, из чего сварить творог, и ломаешь голову, где взять деньги ребенку на обувь.

Так и день проходит — когда тут про бунты и пикеты мыслить, на это время нужно, а оно все занято. И не сидиш ведь, а стоишь и бегаешь по магазинам, стоишь и бегаешь — для здоровья полезно.

Творог в магазинах совсем отсутствует. Зато в магазине «Ветеран», говорят, он всегда есть. Вот и спасибо за это. Маленьким деткам можно каждый день его на витрине показывать и говорить, что если вырастут до

О прывычке к изобилию, которой не было и нет

ветеранов, тоже творога покушают. Как-никак стимул.

А историю родного города можно изучать, проезжая с детской коляской по родным улицам. Хочешь с Запада проехаться в Кунцевщину, и сразу поймешь, что Бурдзін быў командиром 2-го гвардейского танкового корпуса. Улицу, названную его именем, только на танке можно пересечь, а детская коляска на эти бордюры въехать никак не сможет. Историю изучаем!

Везешь ребенка по тротуарам наших спальных районов в отечественной прогулочной коляске (она без рессор), и дитя сразу готовится к советской действительности: стук-стук-стук головкой на колдобинах. И правильно! Пусть дети привыкают с ранних лет. То ли еще в жизни будет. Мы-то хорошую школу прошли. Наша баба ко всему привыкла. Недаром спрос на нее на Западе великий. И хлеба не будет, мы с макаронами лепешки выпечем. Никита Сергеевич наших матерей научил, они опыт нам передали, а сегодня мы уже свой приобретаем: из кефира — сметану делать, из карамели — сахарный сироп. За такую науку великое спасибо!

Отдельное спасибо за то, что на весь маленький Минск одна детская ортопедическая поликлиника. И с новорожденным с любого конца города будь добр ехать

на улицу Кольцова. Человек должен с пеленок привыкать к нашему городскому транспорту.

А коли ты разбогател и у тебя появилось желание своего малолетку плавать научить, то это у них стоит 40 долларов. У нас же это не будет стоить тебе ничего. Во всех новых детских поликлиниках есть бассейны, но не работают «по причине нерентабельности». Так что и за экономию наших семейных денег большое спасибо.

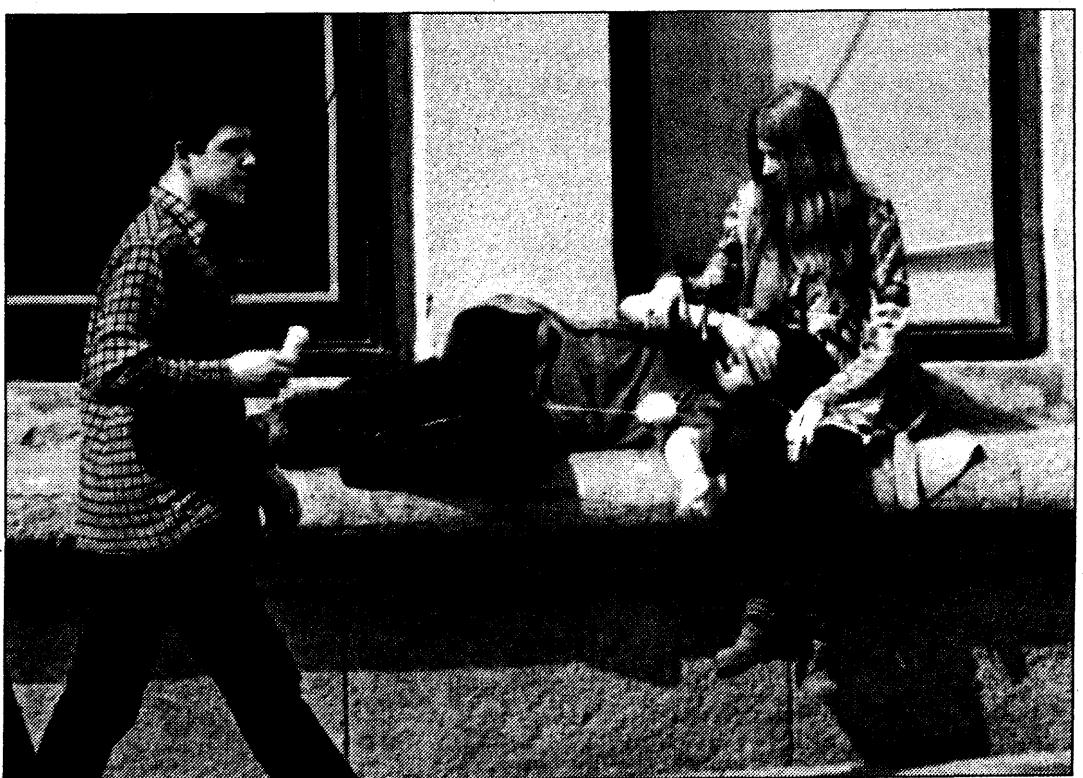
Избиратели нашего правительства мечтали о вареной колбасе по 1 руб. 60 коп. И она появилась. Правда, по другой цене и пока только в буфете администрации президента, зато сразу нескольких сортов. У меня знакомая там работает, угощала. Вкусно. Нежная, ароматная, на вкус — колбаса из мяса. Вот как удобно: один ест, десяткам рассказывают про ее вкус. А как расскажет — у них желудочный сок выделяться начал, они уже будто ее на своем языке ощущили. Смотришь и по-библейски — трёмя батонами колбасы таким образом можно попробовать полгорода накормить.

Короче говоря, хотели как раньше — вот и получили: очреди, свиные головы да колдобины. У нас-то и потребностей других нет. Не успели мы привыкнуть к изобилию.

Галина ТРОЦКАЯ, г. Минск

Мінск. Вясна. Народ адпацьвае.

Галгофа ў кабінцы мэра

У службовым кабінцы мэра Гродна Пашкевіча на адной сцяне вісіць куплены ў магазіне партрэт Лукашэнкі, а на другой — карціна, гэтак званая «гродзенская Галгофа». Яе аўтар, мастак Уладзімір Качан, біблейскі сюжэт узыходжання Хрыста на гару Галгофу сумясці з гродзенскім гарадскім краявідам. Атрымалася цікава: вось замкавая гара побач з Каложскай царквой XII стагоддзя, а суседня — сама біблейская Галгофа.

Карціна засталася Пашкевічу ад папярэдняга мэра — Генрыха Крупенікі, якога Лукашэнка без дай прычыны зняў сваім указам у верасні 1996 года. Карціна ўвогуле напіса-

ная паводле Бібліі — на вяршыні Галгофы стаяць два распіяці з укрыжаванымі мужчынамі. Трэці яшчэ толькі цягне ўгору свой цяжкі крыж. Паміж сабой гарвыканкамаўскія чыноўнікі кажуць, што распіяці — гэта Крупенік і Домаш: абодва кіравалі горадам і абодвух празідэнцкай ўлада «адставіла».

Мяркуючы па ўсім, трэцім, катоўрым цягне крыж, лічыца самога Пашкевіча. У кожным разе, пра гэта ўзгадвалася ў Новым каралеўскім замку — на адкрыці экспазіцыі карцін У.Качана. Там успаміналася і ягоная «Галгофа», якая вісіць у кабінцы мэра. Прымеркаваная да 870-годдзя горада, выстава стала адметнай па-

дзеяй: называецца яна «Вялікі Гарадзенскі сабор II тысячагоддзя», гэта партрэтная галерэя славутых гістарычных асобаў з XII да XX стагоддзя. Усяго — 10 карцін.

Адкрыў выставу мэр А.Пашкевіч, які прызнаў, што ідэя стварэння такой галерэі партрэтай перайшла да яго ад «апальнага» Крупенікі, — і пепрадаў яму слова. Так супала, што Крупенік стаяў пад партрэтам вялікага князя Аляксандра Ягелончыка, які трывама ў руках грамату, што надавала Гародні Магдубургскія права ў 1496 г. Две гады таму Крупенік забараніў святаваць 500-годдзе той знамянальны даты, але гэта яго не уратавала ад адстаскі.

У працы мастаку дапамог прафесійны гісторык В.Швед. Пярэчанні ў спецыялісту, аднак, выклікаў апошні партрэт — царскага чыноўніка Сталыпіна, які быў у Гродне губернатаром, але ўсяго толькі 10 месяцаў. Гэта праца па сутнасці — сацыяльны заказ. Старшыня аблвыканкама А.Дубко любіць пайтараць, што сваім папярэднікам ён лічыць менавіта царскага губернатара Сталыпіна.

Перад Дубко аблвыканкамамі кіраваў апазіцыянер Сямёна Домаш, а яшчэ раней — Дзмітрый Арцыменя, якога забіў кілер. Сталыпіна таксама застрэлілі, але, прайда, рэвалюцыянеры.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Падпіска
ідзе поўным
ходам.
Не адставай!

Падпіска
на газету
НАВІНЫ
прымецаца
ва ўсіх аддзяленнях
пошты
і Белсаюздруку

Кошт падпіски
на адзін месяц —
40 000 рублёў

Наш падпісны індэкс

63312

ЮРЫЙ ХАДЫКА

Для чалавека, які ўпершыню трапляе ў турму, самае цяжкае не дрэнная ежа, не жорсткі ложак ці прыбіральня ў куце ў камеры. Самае цяжкае — ізяляцыя. Ва ўсякім выпадку для мяне найбольш пакутлівымі былі суткі ў адзіночкы. Тры метры вузлага праходу паміж сцяной і нарамі — ад дзвярэй да закратаўана ажанца з мутным шклом, праз якое бачны кавалак блакітнага неба. Я зразумеў, чаму нават звяры ў няволі не размнажаюцца. Тым болей чалавек — жывёла сацыяльная.

Гэты ўспамін прыходзіць да мяне, калі я думаю пра той тупік, у які завёў нашу краіну яе першы «усенародна абраны» презідэнт. Краіна — не чалавек. Але і я не можа існаваць у ізяляцыі. Без палітычных, эканамічных, гуманітарных контактаў. Без міжнароднай дапамогі ў пераадоленні натуральных цяжкасцяў пераходнага перыяду. Усе нашы суседзі карыстаюцца ёттай дапамогай. Толькі Беларусь яе пазбаўленая. А Мінск, быццам зачумлены горад, пакідаюць прадстаўнікі міжнародных фінансовых арганізацый і дабрачынных фондаў.

Завершаную сістэму дыктатуры А.Лукашэнка стварыў, зрабіўшы дзяржаву пераварот у лістападзе 1996 г. Але ён паслядоўна рыхтаваў яго з момантам абрання на пасаду презідэнта. Яго стаўленне да юлды добра характеристызуе ягонае ж выказванне аб рэжыме В.Кебіча: «Улада вялялася пад нагамі». Вобраз трапны. Ён адпавядае сітуацыі пераходнага перыяду, калі старая прававая сістэма ўжо не адпавядала існуючым сацыяльным дачыненням, а новая не была створаная. Але яшчэ больш гэтае выказванне характарызуе самога Лукашэнку. Улада — каштоўнасць. Каштоўнасць у грязі. Яе трэба спахніць, прыўлашчыць. Разуменне таго, што каштоўнасць гэтая цяжкая, валоданне ёю — справа адказная, якая патрабуе ведаў, волыту, цярпення, у свядомасці Лукашэнкі не прысутнічае.

Схапіўшы ўладу, ён і стаў ёю карыстацца, як разумеў. Разумення ж яго хапала на дзве рэчы. Па-першое, дагадзіць электартату. Па-другое, дасягніць яшчэ большай улады. Гэтыя дзве задачы не су-пярэчны аднай адной.

Як дагадзіць электартату, Лукашэнку зразумеў яшчэ пад час выбарчай кампаніі і выявіў пры гэтым нядрэнныя акцёрскія здольнасці. Каб задаволіць вострую прагу людзей да сацыяльной справядлівасці, ён абяцаў «разабрацца» з карупцыянерамі і ўладальнікамі маёнткаў, што як грыбы выраслі вакол гарадоў і мястечкаў. Ён са слязьмі ў голасе спачуваў людзям, якія тайкуцца на прыпынках, чакаючы грамадскі транспорт. З пеною на вуснах лаяў «выбраннікаў

народа», якія вялі неразуме́льна народу спрэчкі ў Аўгустынскім зале Вярховнага Савета, і папярэджваў, што яны «ўсё роўна падмануць». Ён абяцаў «запусціць заводы», каб усе мелі працу. Загадваў «адкруціць цэнны назад» і г.д. Усё гэта было непрыхаваным цынічным папулізмам.

І яшчэ ён «раіўся з народам». Два рэферэндумы і Усебеларускі народны сход меньшым за чатыры гады кіравання — такога не было ні ў адной постсавецкай краіне. Усе яны праведзеныя па-за канстытуцыйнымі нормамі, з грубым парушэннем закона. І ўсе на тэму ўлады.

З 1995 г. галоўным аб'ектам інтэграцыйных ініцыятыў А.Лукашэнку становіцца Расія. Усім сродкамі ён імкнецца спадабацца Крамлю. Ён збівае амерыканскі паветраны шар, выступае супраць пашырэння НАТО, ліквідуе мяжу паміж Беларуссю і Расіяй. Аднак гэта палітыка дае асечку ў красавіку 1996 г. Пункт аб уядзенні агульнага грамадзянства ў Саюзе Беларусі і Расіі не ўдаецца прапіхнуць з-за супраціўлення расійскага боку. Прэзідэнтама ВС XIII склікання. Гэты пункт адкрываў Лукашэнку шлях да палітычнай дзеяйнасці ў Расіі і фактычна ліквідаваў незалежнасць Беларусі.

Тады А.Лукашэнка аб'яўляе адкрыты вайну Вярховнаму Савету. І пераможна заканчвае яе, груба сфальсіфікавашы вынікі лістападаўскага рэферэндуму і выкарыстаўшы сілу. Па новай канстытуцыі, якія быўшы на галінамі ўлады і адраджае структуру кіравання, якая

вельмі нагадвае савецкія часы. Толькі замест партыйнай вертыкали — прэзідэнцкая, якая ў адрозненіе ад партыйнай мае сваю мэймасць і свае даходы праз упраўленне справамі прэзідэнта. Роля прадстаўнічых органаў улады зводзіцца да чыстай дэкарацыі, паколькі ўсе яны (ад нацыянальнага сходу да мясцовых саветаў) пазбаўленыя рэальнай улады. Дээрэзы, якія выдаюцца ад імя прэзідэнта, ставяцца вышэй закону, што разбурае прававую аснову дзяржавы. Рэзка ўзрастает колькасць супрацўнікаў сілавых органаў і пашыраюцца іх паўнамоцтвы.

Створаная сістэма кіравання і з'яўляецца тыповай дыктатурай. Імкнучыся сцэментаўацца ў нейкай ідэалогіі, Лукашэнка кідаеца то ў «праваслаўны атэізм», то ў славянафільства, то да прыкладу гітлераўскай Германіі. Кожны з гэтых фрагментуў яго сінкрэтычнай ідэалогіі абсалютна бесперспектыўны, бо аддае затхлым пахам даўно адкінутых гісторый ідэяў. Яны нават не вылікаюць у беларускім грамадстве ніякай рэакцыі, нягледзячы на іх шакірующую экстравагантнасць. Аднак у сваёй сукупнасці яны даволі выразна малююць карціну месяцнай выбранасці савонага народа, які пад кірунцем правадыра ідзе сваім выключным шляхам, канчавая мэта якога, прайда, застаецца нявызначанай.

Нявызначанай невыпадкова. Тому што гэтая мешаніна ідэяў з'яўляецца праста ашмёткамі ідэалогіі манархісцкай Расіі, якая мела гістарычную мэту стварэння адзінай сусветнай праваслаўнай імперыі на базе расійскага этнасу і расійскай культуры. Але тое, што падыходзіць для вялікай Расіі, дрэнна стасуецца з магчымасцямі малой Беларусі. Іншая справа, калі гэтая ідэалогія будзе падмацаваная магчымасцямі Расійскай Федэрэцыі. Гэтым і тлумачыцца асаблівая любоў да Лукашэнкі і ягонай інтэграцыйнай палітыкі з боку так званых «народна-патрыятычных».

Але рэжым пакуль не мае выразна акрэсленых гаспадароў у Маскве. Ён толькі шукае іх, ён праняе разрозненным агрэсіўна-рэакцыйным расійскім сілам Беларусь як базу і узор, а сваім лідэрам як агульнага правадыра для «вялікай дзяржавы». Аднак у Маскве ёсць упływowыя людзі, якія разумеюць небяспечнасць із-за падыходаў да адраджэння народнай вайны, канфрантациі з Заходам, гонкі ўзбраенняў і ізяляцыі. Разумеюць, што для чарговага росквіту расійскага імперыялізму не хопіць і рэсурсаў Расіі, якая ў тэхнолагічных адносінах за часы камуністычнага кіравання пераўтварылася ў краіну «трэцяга свету».

Тому Масква даволі холадна ставіцца да інтэграцыйнага энтузізму Лукашэнкі, хаця і дазваляе яму прапагандаваць ідэалогію па расійскіх рэгіёнах. І выкарыстоўвае яго вялікія амбіцыйныя планы, каб узягнуць яго, як карася на вудзе, у яшчэ большую эканамічную, фінансавую і энергетычную залежнасць ад Расіі і ператварыць Беларусь у саюзнік расійскага энтузізму.

Думаю, што єўрапейская краіны не да канца разумеюць сутнасць створанага Лукашэнкам рэжыму. Для заходніх дэмакратыўных прэзідэнтаў — парвеню (г.з. дрэнна выхаваны хлопчык), дробны дыктатар, рэжым якога не мае перспектывы. Адзінае, што іх па-сапрэднаму абурыла — грубая падробка вынікаў канстытуцыйнага рэфэрэндуму. Тому пасля спробы даліката скіраваць працэс канстытуцыйнай рэформы ў цыліўлізованай рэчышчы, якая была сарвана Лукашэнкам летам 1997 г., Еўрасаюз 15 верасня таго ж года адмовіў яго рэжыму ў фінансавай падтрымцы. Усе краіны здольнасці рэжыму да самастойнага рэфармавання настолькі відавочная, што не пазней лета 2000 года ён канчаткова вычарпае ўнутраныя ресурсы свайго існавання.

І можа атрымацца так: прачнушыся аднойчы раніней, беларускі электартат даведаецца, што прэзідэнці самалёт прыземліўся ў адной з аддаленых краін з дыктатарскім рэжымам...

Україна прымае інвестыцыі

У Беларусь укладваць гроши не спяшаюца

Толькі за трох першых месяцаў 1998 года замежныя інвестары накіравалі ў эканоміку Украіны больш за 180 мільёнаў долараў.

Агенцтва УНІАН прыводзіць звесткі, што ў парадунні з пачаткам мініялага года рост інвестыцыяў значна вырас. Пры гэтым фінансавыя паступленні з краін СНД і Балты склалі 7,1 млн. долараў (3,9% агульнага аб'ёму інвестыцыяў), з іншых краін — 174 млн. (96,1%). Гэтыя лічбы пацвярджаюць заявы афіцыйнага Кіева, што Украіна за апошнія гады здаймела рэпутацыю прывабнага інвестыцыйнага рынку.

Увогуле ж з 1991 года на Украіну паступіла амаль 2 мільярды 200 мільёнаў долараў прымых інвестыцыяў. Асноўныя аўтаматы капіталу прыйшлі з ЗША, Нідэрландаў, Германіі, Кіпра, Вялікабрытаніі, Ліхтенштэйна. Найбольшую цікавасць інвестары праяўляюць да харчовай прымасловасці, унутранага гандлю, машынабудавання і металапрацоўкі, хімічнай прымасловасці, сферы фінансаў, крэдытаў, страхавання, пенсійнага забеспечэння.

Для парадуннія: як паведамілі ў міністэрстве знешніх эканамічных зносінаў, з 1991 г. у беларускую эканоміку паступіла менш за 400 мільёнаў прымых інвестыцыяў, большая частка гэтай сумы прыпадае на ранейшыя гады. А вось прыклад сённяшні — агульная сума замежнага капіталу, здайленага да інвеставання ў свабодную эканамічную зону «Брест», складае ўсяго 80 мільёнаў долараў. Аднак, паведамляе БелААН, да канкрэтнай реалізацыі буйных інвестыцыйных праектаў спраўва не дайшла: іншаземцы пакуль рэгіструюць дробныя бізнес, каб пераканацца, на сколькі бяспечным можа быць укладанне буйных капіталаў у эканоміку Беларусі, якая мае рэпутацыю краіны з неспрыяльным інвестыцыйным кліматам.

Магдалена НЕПАКАЙ

Беларусь прэтэндуе на ваеннае золата

Беларусь рыхтуе пакет дакументаў да міжнароднай канферэнцыі па праблемах нацысцкага золата, якая пройдзе з 9 па 12 лістапада гэтага года ў Вашынгтоне.

Як паведаміў старшыня праўління Беларускага рэспубліканскага фонду «Узаемаразуменне і прымірэнне» Вялянін Герасімаў, канферэнцыя павінна была адбыцца ў траўні, але тэрмін перанесены для больш дакладнай падрыхтоўкі. На канферэнцыі плануецца пераглядзець спіс краін, насыніцтва якіх атрымае кампенсацыю за кошт нацысцкага золата; будзе разглядацца пытанне аб уключенні ў гэты спіс Беларусі: пры міністэрстве замежных спраў відправа рабочая група. «Думаю, што да 10 чэрвеня выйдзе з друку кніга па нацысцкім золаце ў Беларусі, якая будзе прэзентаваная прадстаўнікам СМІ і грамадскасці Беларусі», — адзначыў кіраўнік фонду.

Як паведамлялася, у снежні мініялага года адбылася Лонданская міжнародная канферэнцыя па праблемах нацысцкага золата, дзе ўпершыню пасля заканчэння Другой сусветнай вайны разглядалася гэта пытанне. У Беларусі была створаная нацыянальная камісія для ўдакладнення матэрыяльных і людскіх страт у гады Другой сусветнай вайны, падрыхтоўкі матэрыялаў аб праве грамадзянству Беларусі на частку нацысцкага золата. Гаворка ідзе аб так званым неманетарным золаце — гэта значыць укладах насыніцтва Заходнія Беларусі ў еўрапейскіх банках да 1 верасня 1939 года і каштоўнасцях, канфіскаваных у мясцовых жыхароў, вязнёў гета і канцлагераў.

БелААН

Раздача грошай Тэрнера

Арганізацыя Аб'яднаных Нацый нарэшце вырашила, куды патраціц мільярд долараў, якія падарыў ААН амерыканскі медыя-магнат Тэд Тэрнер, уладальнік тэлекампаніі CNN.

Цімаці Ўірс, прэзідэнт фонду, адказаў за размеркаванне грошай, абяцае, што фінансы пойдуть не на ўнутраныя расходы ААН, а будуть патрачаныя на канкрэтныя праграммы. Па словамі Ўірса, асноўныя сродкі будуть выкарыстаныя на прадухіленне ўзброенных канфліктў і на дапамогу надзвычайнікам сітуацыям. Фонд плаўне таксама выкарыстаць сродкі для аказання дапамогі наўгадавым арганізацыям у асобных краінах. Фонд асабліва зацікаўлены ў дапамозе новому кіраўніку Праграмы ААН па экалогіі Клайсу Топферу і новому Вярхоўнаму камісару ААН па правах чалавека Мэры Робінсан.

М.Н.

ОСЫЛАСЬ АМЕРИКАНСКАЯ МЕЧТА — «СУПЕР-ЛЕТО» В СУПЕР-СТРАНЕ!

Амерыка — родина компьютераў і демократіі, самая богатая і самая свободная в мире страна заслужівает того, чтобы её увидеть. Тем более в дни каникул, по программе «Супер-лето» Центра обучения языку в США. Программа рассчитана на школьников от 14 лет. Срок программы - 3 недели.

Она включает:

- отдых на берегу Великих озёр,
- проживание в семьях,
- общение со сверстниками из разных стран мира,
- ненавязчивое изучение языка с любого уровня (3 часа в день),
- погружение языковую среду по программе Living Language Lab,
- развлекательная программа, спорт и экскурсии,
- внимательный персонал 24 часа в сутки.

Только \$ 1700 плюс авиабилеты — и Америка у ног Ваших детей.

Подарите своим детям АМЕРИКУ!

Білл Гейтс, отец родной...

Глава «Майкрософта» пользуется большой популярностью у американских студентов

Electric, Coca-Cola и Johnson & Johnson.

С кем бы вы хотели побеседовать во время длительного перелета через океан? Отвечая на этот вопрос, большинство студентов выражали желание увидеть рядом с собой супругу

или супруга. На втором месте среди наиболее желанных соседей по самолету оказался... Иисус Христос. Гейтсу пришлось довольствоваться третьим местом, но и тут он обошел таких незаурядных людей, как президентская чета — Билл и Хилари Клинтон, Леонардо да Винчи и Уинстон Черчилль. Любопытно, что особенно жаждут поговорить по душам с Биллом Гейтсом студентки, считая его «внушающим доверие, интересным и милым». Подобный опрос Школы бизнеса Фукуа проводят раз в два года. К удивлению авторов исследования, нынешние результаты исследования практически не отличаются от данных двухлетней давности, что говорит о стабильности репутации Билла Гейтса.

Илан ПОЛОЦК

Россия — главный поставщик детей для США

В течение прошлого года американцы усыновили 3.816 детей из России.

Таким образом, она стала для Соединенных Штатов «главным зарубежным поставщиком» новых маленьких граждан, опередив по этому показателю Китай.

Такие статистические данные приведены в последнем номере авторитетного еженедельника «Бизнес уик». Согласно его сведениям, по числу детей, отдаваемых на усыновление в США, в лидерах числятся также Румыния, Болгария, Латвия и ряд других бывших советских республик. Примечательно, что подобные данные приведены в журнале, предназначенному в первую очередь для деловых людей, и помещены под рубрикой «Личный бизнес».

Еще четыре часа для любви

Национальное Собрание Франции одобрило законопроект о введении 35-часовой рабочей недели.

Принятию закона предшествовали 75 часов жарких дебатов, причем правые утверждают, что сокращение рабочей недели на 4 часа не снизит, а, напротив, может увеличить уровень безработицы, которая сегодня составляет около 12% — один из самых высоких показателей в Европе. Правительство же полагает, что принятая мера в течение пяти лет создаст от 210 до 280 тысяч рабочих мест.

За принятие законопроекта голосовала правящая коалиция: социалисты, коммунисты и «зелёные». Теперь все предприятия с количеством сотрудников свыше 20-ти обязаны ввести 35-часовую неделю к 2000 году. Предприятиям, где трудятся менее 20-ти человек, разрешено «оттянуть» исполнение закона еще на 2 года. Закон не регулирует методы его исполнения, оставляя практические задачи администрации предприятий и профсоюзам.

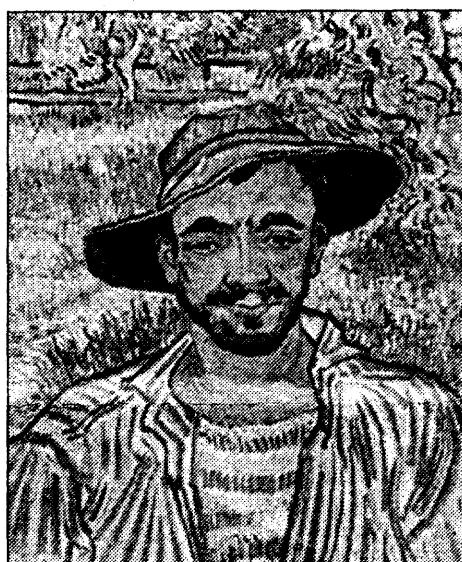
Михаил ГРИГОРЬЕВ

Украли «Садовника»

Во вторник вечером была ограблена Национальная галерея современного искусства в Риме. Неизвестные похитили три жемчужины музейной коллекции: их добычей стали две картины Винсента Ван Гога и полотно Поля Сезанна.

Точная стоимость украшенных произведений искусства не поддается оценке, однако коллекционеры готовы платить за картины Ван Гога и Сезанна многие миллионы долларов. Журналисты уже присвоили этому случаю «ограблением века». Хотя, по мнению сотрудника музея Бьянки Пинто, похищенные полотна практически невозможны продать — настолько они известны. Скорее всего, это была заказная кража — для конкретного владельца частин.

Похитители, вооруженные пистолетами, зашли в музей вместе с обычными посетителями и оставались в зале до самого закрытия музея — до 10 часов вечера. Воры заставили ночных сторожей отключить охранную сигнализацию, а затем заперли их в одном из технических помещений музея. Полиция узнала об ограблении ночью, когда слу-

чайный прохожий заметил, что входная дверь музея была открыта.

Среди похищенных картин — полотна Винсента Ван Гога «Садовник» (на снимке) и «Арлезианка», а также один из последних пейзажей Сезанна. Ростислав ПЕРМЯКОВ

Прощай, Америка!

Экономика США переживает восьмую годовщину небывалого экономического роста. Уровень безработицы опустился ниже 5% — самого низкого показателя за последние 25 лет. Инфляция, кажется, навсегда исчезла с экономического горизонта.

Эти замечательные цифры заставляют скептиков злонамеренно искать скрытые пороки Америки: наверняка эти показатели скрывают темные пятна, не иначе как они представляют искусственный экономический рост. Многие в Европе полагают, что помимо американского незатейливо-агрессивного пути, должны существовать и другие дороги к процветанию. Упрямые факты однако приводят к выводу, что при ближайшем рассмотрении экономические показатели США выглядят еще более впечатляющими, чем издалека.

С точки зрения спроса, именно частный, а не просто «негосударственный» сектор США является двигателем, заставляю-

любой другой стране, в Америке есть свои проблемы — проблемы, связанные с демографическим развитием и старением населения. Но эти проблемы не столь драматичны и не начнут реально проявляться раньше чем, по крайней мере, через 20 лет.

Мысль о том, что ударные экономические показатели в Америке достигнуты за счет бедного населения, стара как мир. Действительно, разница в доходах жителей США на многое расширилась за последние 20 лет. Но даже этот показатель претерпевает изменения: начиная с середины 90-х годов, разница между богатыми и бедными в Америке не только стабилизовилась, но и уменьшилась.

В чем же секрет экономического процветания Америки? В общем и целом идеологи рыночной экономики единодушны: конкуренция трансформировала компании, правительство дало им свободу действия — и они изменились.

Можем ли мы говорить о чуде? В некоторой степени да. Это действительно «иррациональное изобилие». Инвесторы привыкли получать дивиденды в размере около 20% каждый год. Основываясь на экономическом росте прошлых лет, многие из них верят, что процветание будет вечным. Но этот бодрый оптимизм привел к явной переоценке американского фондового рынка.

Вопрос, встающий перед американцами, вкушающими прелести «хороших времен», весьма неприятен. И если произойдет перемены, могут быть лишь два пути — крушение фондового рынка, как это было в 1987 году, или медленное и болезненное снижение, как в Японии 90-х. В сегодняшней эйфории зреют плоды завтрашнего спада экономики Америки.

Оливер БЛАНКАРД, профессор экономики Кембриджского университета. © Project Syndicate

СБЫЛАСЬ АМЕРИКАНСКАЯ МЕЧТА — «СУПЕР-ЛЕТО» В СУПЕР-СТРАНЕ!

Америка — родина компьютеров и демократии, самая богатая и самая свободная в мире страна заслуживает того, чтобы её увидеть. Тем более в дни каникул, по программе «Супер-лето» Центра обучения языку в США. Программа рассчитана на школьников от 14 лет. Срок программы - 3 недели.

Она включает:

- отдых на берегу Великих озер,
- проживание в семьях,
- общение со сверстниками из разных стран мира,
- ненавязчивое изучение языка с любого уровня (3 часа в день),
- погружение языковую среду по программе Living Language Lab,
- развлекательная программа, спорт и экскурсии,
- внимательный персонал 24 часа в сутки.

Только \$ 1700 плюс авиабилеты — и Америка у ног Ваших детей.

Подарите своим детям АМЕРИКУ!

Уладзімір АРЛОЎ

Яго звалі Тадэвушам, яе — Людвікай. Яна была дачкою гетмана Вялікага Княства Літоўскага, ён — сціплым хатнім настайникам французскай мовы і малівання. Ці трэба казаць, што бацька Людвікі не мог даць згоды на ніроўныя шлюбы, і закаханыя заняліся распрацоўкай плана ўцёкаў і таемнага вянчання. Аднак іхні план быў выкрыты...

Гісторыя адлічвала 70-я гады XVIII стагоддзя, і з выкраданне дачкі шляхціча каханку пагражай смяротны прысуд. Так наш герой з 80 дукатамі ў кішэні апнуўся на шляху з Беларусі ў Францыю.

Сюжэт можна было б назваць дастатковая банальным, каб не адна акалічнасць: у пашпарце ў Тадэвуша стала вядомася нашаму чытчу прозвішча — Касцюшкі.

Дарога ў Францыю яму была ўжо знаёмая. Пасля заканчэння школы манаскага ордэна піараў у мястэчку Любешаў пад Пінскам і Варшаўскага кадэцкага корпуса нашчадак старажытнага беларускага роду Касцюшкай пляц гадоў вучыўся ў Парыжы. Аднаго з лепшых выпускнікоў корпуса накіравалі туды дзякуючы фінансавай падтрымцы самога манарха — вялікага князя літоўскага і караля польскага Станіслава Аўгуста. Выпраўляючыся ў 1769 годзе ў французскую сталіцу, Тадэвуш меў на мэце найперш удасканаліць свае веды і здольнасці ў грамадзянскім ды ваенным будаўніцтве.

Аднак недахоп сродкаў не даўмагчылася паступіць у вайсковую школу, змусіўши абмежавацца курсамі інжынерных навук і матэматыкі. Праўда, фартыфікацыю Касцюшку студыяваў пад кіраўніцтвам тагачасных светаў Варсальскай школы гвардый.

Даючы Тадэвушу грошы на паездку, яшчэ адзін яго высокі апякун, князь Адам Чартарыйскі, рап'язніць увагу на інжынерную дасягненні ў будаўніцтве мастоў і дарог, а таксама шлюзў, плацін і каналаў. Лісты да князя сведчаць, што маладога афіцэра сапраўды займалі гэтыя проблемы. У прыватнасці, ён грунтоўна вывучыў перадавую галандскую тэхналогію ўзвядзення земляных умацаванняў.

Герой Амерыкі

Праз пяць парыжскіх гадоў капітан Касцюшкі ўжо меў рэпутацыю выдатнага спецыяліста ў «сапёрных навуках», што забяспечыла яму ў будучыні бліскучыя рэкамендацыі.

Але вернемся да другога, вымушанага падарожжа нашага героя, у сарцы якога гарэла пачуццё да Людвікі Сасноўскай.

Закаханы ўцякач не спыняецца гэтым разам у Францыі, а выезджае на Марцініку, адкуль неўзабаве на рыбацкай шхуне трапляе ў Філадэльфію. У Паночнай Амерыцы ідзе вайна супраць англійскага каланіальнага панавання. У 1776 годзе наш суйчыннік атрымлівае ліцэнзію на чын палкоўніка-інжынера амерыканскай армii, а разам з ліцэнзіяй і першы загад — спраектаваць умацаванні на рацэ Дэлавэр калія Філадэльфіі, што была асноўнай базай пайстаницы.

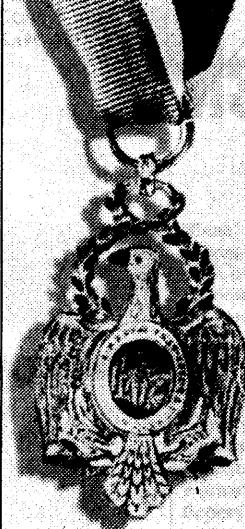
За тры мілі ад горада Касцюшкі перакрыў раку частаколам з бярвення і ўзвёў на беразе артылерыйскія рэдуты. Новы загад — забяспечыць фартыфікацыямі пазыцыі на рацэ Гудзон паблізу Саратогі. Ваенныя гісторыкі ЗША сцвярджаюць, што менавіта абарончыя збудаванні Тадэвуша Касцюшкі сталіся за рукой бліскучай перамогі пры Саратозе, дзе шасць тысячай салдатаў і афіцэраў англійскага экспедыцыйнага корпуса здаліся ў палон. Вынікам гэтага было, сярод усяго іншага, і афіцыйнае прызнанне Злучаных Штатаў Францыяй.

Да таленавітага фартыфікатора прыйшла слава. Джордж Вашынгтон даручае яму будаўніцтва Вест-Пойнціх умацаванняў. У пасланні Кангрэсу галоўнакамандуючы рэспубліканцаў і будучы прэзідэнт піша пра Касцюшку: «Ен з'яўляецца чалавекам навукі і найвышэйших якасцяў».

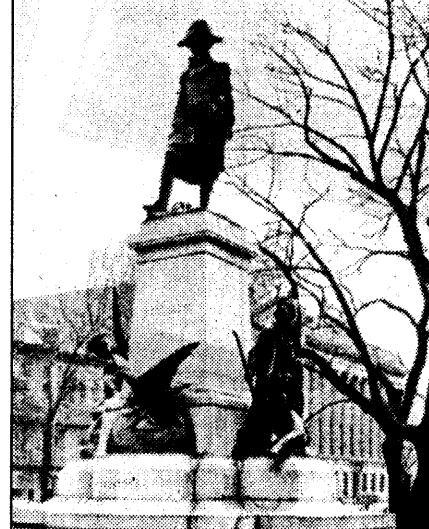
Паводле яго праекта ўзвядзіцца сама цытадель, чатыры форты і сем рэдутаў. Фартэцыя з яе трохтысічным гарнізонам і грознай артылерыйскай атрымлівае назыву «брэмы» Амерыкі. Яна сапраўды стала самай непрыступ-

Тадэвуш Касцюшкі ў мундзіры генерала.
Партрэт пачатку 90-х гадоў XVIII стагоддзя.

Орден Цынцыната.

Помнік Касцюшкі ў Вашынгтоне.

крылі ў 1910 г. у Вашынгтоне.

Разам з пайднёвай арміяй рэспубліканцаў на чале з генералам Грынам Касцюшкі прайшоў пайтary тысячы міляў — будаваў масты, дарогі і форты, наводзіў пантонныя пераправы, а нярэдка непасрэдна ўзрэльнічай у багах як палявы камандзір. Вайну ён закончыў у бітве за Чарльстон на Паўднёвай Караліне, дзе ў барацьбе за незалежнасць амерыканцы паставілі пераможную кропку.

У каstryчніку 1783 года Кангрэс надаў Тадэвушу Касцюшку званне брыгаднага генерала, а таксама выдаў пастанову на права атрымаць прэмію памерам 12.280 долараў, з якіх герой, зрешты, реальна змог атрымаць усяго 736. У ліку ўсяго трох іншаземцаў ён быў прыняты ў Таварыства Цынцыната, што аб'яднавала найвидомейшых ўзрэльнікаў вайны за незалежнасць. Орден Цынцыната Касцюшку ўручай сам Джордж Вашынгтон. У дадатак да ўзнагароды наш суйчыннік атрымаў амерыканскія грамадзянствы, зямельны надзел і пажыццёвую пенсію.

Амаль усю заробленую за гады інжынернай службы маёмысць генерал передаў паводле запавета свайму сябру, аўтару Дэкларацыі незалежнасці Злучаных Штатаў Амерыкі Томасу Джэфэрсану. Той атрымаў даручэнне выкарыстаць грошы на выкуп неграў-рабоў.

На радзіму Касцюшкі вярнуўся не бацацьшым, чым у дні сваіх супстрэч з Людвікай. У войсках. Рэчы Паспалітай, якія ўжо перажылі першы падзел, месца для першакласнага ваеннаса інжынера не знайшліся. На доўгія пяць гадоў ён мусіў пасяліцца ў родавым маёнтку ў вёсцы Сяхновічы пад Кобрынам.

На календары быў 1784-ты. Праз дзесяць гадоў рэспубліканскі ідзялізм натхнічаў сэрца генерала Касцюшкі, ён стане на чале пайстанціх палкоў, што прынясе яму славу нацыянальнага героя Беларусі і Польшчы.

Даты і лёсы

22 траўня

1892. Адкрылася цэнтральная лінія мінскай конкі ад Брэсцкага вакзала да Саборнай плошчы. Вагон, які змяшчалі 20—30 пасажыров, цігнулі па рэйках 3 кіламетраў на ўздзеяніе хуткасці 5 км у гадзіну.

1908. Браты Райт запатэнтавалі першы самалёт.

1943. Карнікі знішчылі разам з жыхарамі вёску Шунеўку ў Докшыцкім раёне.

1962. Пачаў дзейнічаць першы ў Беларусі атамны рэактар Інстытута энергетыкі Акадэміі навук.

1972. У Савецкі Саюз упершыню прыбыў з візітам прэзідэнт ЗША. Рычард Ніксан і Леанід Брежнёў падпісалі шартадокумента, накіраваных на зінженерныя разыскі тэрмадзізернай вайны. У гэты ж дзень у 1973 г. Ніксан у Сенате ЗША прызнаў, што меў дачыненне да ютэргейцкага скандалу (падчас выбарай кампаніі людзі Нікансана падслухоўвалі апаненту), і ў выніку быў вымушаны пайсці ў адстаку.

1987. 30-гадовы канадзец Рык Хансен вярнуўся дадому з незвычайнага падарожжа: усю планету ён аўхай у інвалідным крэсле. За 26 месяцаў Хансен праехаў больш за 46 тыс. км па дарогах 34 краін на чатырох кантынентах.

23 траўня

1945. Пакончыў з сабой (атрудуўся) Генрых Гімлер — міністр унутраных спраў ва ўрадзе Гітлера.

1987. У СССР спынілася глыбінне радыёстанцыі «Свабода», «Голос Амерыкі» ды іншых «варожых галасоў».

1988. Ля берагоў вострава Маўрыкі адбылася першая регистрацыя шлюбу пад водой. Турысты Флемінг Кох і Ніна Толгард з Даніі пакляліся ў вернасці адно аднаму з дапамогай жэстаў. Зарэгістраваў шлюб чыноўнік тамтэйшага ЗАГСа, які сядзеў у працрытай падводнай лодцы.

1995. З фасада Дома ўрада і прэзідэнцкай адміністрацыі ўлады знялі нацыянальны герб «Пагоня».

(Працяг на стар. 8)

Кветкі
Максіму

У панядзелак, 25 траўня а 12-й гадзіні прыхільнік творчасці М. Багдановіча збрываўся па помніку паэту Калініку Алеюненку ў Мінску, каб усклісці кветкі і ўшанаваць памяць песняра «чыстое красы».

У маі 1917 года газета «Вольная Беларусь» пісала: «Плач, бедная мачі Беларусь... Лілі слёзы — нядоля агарнула цябе... Ты страдаў аднаго з найлепшых сыноў тваіх... Памэр адзінокі, на чужыне, у Ялце, на беразе мора, дзе лячыўся ад сухотай. Шмат ты ад яго спалявалася, бедная Беларусь. Праўда, шмат ён і зрабіў, але мог яшчэ зрабіць болей».

Мінүт 81 год з таго дня, калі скончылася зямное жыццё паэта, але смерць яго застаецца сапраўднай трагедыяй для беларусаў. Жаль агортае пры адной толькі думцы аб заўчаснасці абарваным маладым жыцці, аб няздешненых спадзяваннях і задумах. 25 траўня — дзень смерці Максіма. Даень, калі ўзгадываюць пра трагічны лёс маладога паэта і ўсёй нашай Бацькаўшчыны».

А 14-й гадзіні ў Святаполкрапаўскіх саборы (Екацярынінская царква на Нямізе) адбудзеца памінальнае набажэнства.

АФІША

Вядомы беларускі рэжысёр Мікалай Пінігін цяпер жыве ў Пецярбургу і працуе ў славутым Вялікім драматычным тэатры. Аднак 26 траўня на сцэне тэатра імя Янкі Купалы, дзе М. Пінігін яшчэ нядыяна працаў, ён прапануе ўвазе мінскай публікі сваю новую работу пад ёмістай назвай ART. Як паведамілі ў тэатры, купалайцы не маюць да прэм'еры ніякага дачынення — хіба што прарадставілі бы літому калегу сцэнічную пляцоўку. «Душоў» пастаноўкі з'яўляецца Iarп Забара, акцёр і нядыяны мастакі кіраўнік мінскага Малога тэатра.

Нягледзячы на тое, што ніводзін з нашых тэатраў не прызнае спектакль «свайм», пастаноўка абяцае быць цікавай: у ёй удзельнічае В. Манаевіч, А. Голуб, С. Журавель, а мастакі афармленне стварыў З. Марголін — вядомы тэатральны мастак і пастаянны партнёр М. Пінігіна.

ТЭАТРЫ
Працягваюцца гастролі ў Мінску Гомельскага абласнога драматычнага тэатра. 22 і 28 траўня на «Святыні» пакажуць камедыю «Вясёлую ўдаву», 23-га — «Капілюш Напалеона», 24-га раніцай пройдзе спектакль «Стойкі алавыны жаўнерыкі», увечары — «Марыца», 27-га — «Драгая Памэла».

Тэатр імя Янкі Купалы запрашшае 24 траўня на «Паўлінку» (11:30 і 19:00), 25-га можна па-

Будні ў Пецярбургу,
прем'ера — у Мінску

най на кантыненце. Англічане не толькі не адважыліся на штурм Вест-Пойнта, але і не здолелі абмінуць яго па Гудзоне, бо раку «замкнёй» спраектаваны Касцюшком 450-метровы ланцуг.

Пазней у Вест-Пойнце была заснаваная славутая ваенна Акадэмія, а ў 1830 годзе ў ёй адчынілі помнік будаўніку цытадэлі. Яшчэ адзін манумент нашаму суйчынніку ўрачыста ад-

а 27 і 28 траўня на купалаўскай сцэне «Ільї». Маладзёжны тэатр працягненіе 22 траўня «Сакрэт Шахразады», 23 і 28 траўня — «Што такое каханне», 26-га — «Я хачу быць каханай», 27-га — «Яго сны». На «Вольнай сцэне» можна пабачыць «Рычарда» (22 траўня), «Паваліўся нехта» (24 і 28 траўня) і «Узлёт Артура Й» (26 траўня). Малы тэатр запрашшае 27 траўня паглядзець «Камедыю» (спектакль пройдзе на сцэне Дома афіцэраў).

КАНЦЭРТЫ

У касцёле св. Сымона і Алена 23 тра

ТЫДЗЕНЬ

ПАНЯДЗЕЛАК

25 ТРАУНЯ

БТ

07.00 Добро утро, Беларусь! 08.00 Резонанс. 08.50 Телебарометр. 09.05 «Сегодня с вами...» Главный редактор журнала «Беларусь А.Шебалин. 09.40 Премьера песни. 09.55 Мультифильм. 10.10 Здоровье. Тележурнал. 10.40, 18.20 «Дела судейские». 11.35 Бездельник. 12.05 Теленавигатор. 12.25 «А музыка звучит...» 13.00, 15.00, 18.00, 00.15 Новости. 13.15 «Государственная граница». Х/ф. 14.30 Параграф. 15.15 Видеокурс французского языка. 15.45 ТВ-школе. Изобразительное искусство. 4-й класс. 16.05 Мультифильм. 16.25 Регион. 17.00 Концертный сезон. 17.30 Гости в доме. 19.15 Белорусский хит-парад. 19.20 «Сегодня с вами...» Генеральный директор концерна «Беларусь» Ю.Астапченко.

ресурсы» Ю.Астапченко. 19.55 «Для вас поет душа поэта». 20.00 «Морской бой». 20.40 Колыбельная. 21.00 Панорама. 21.55 «Смеяться — не грех». 22.15 «Отступник». 1-я с. 23.45 Третий тайм. 00.30 «Футбол-98. На пути к чемпионату мира».

ОРТ

17.00, 00.10 Новости. 17.20 «Роковое наследство». 18.00 Погода. 18.05 Час пик. 18.30 Угадай мелодию. 19.00 «Мы». 19.45 «Спокойной ночи, малыши!». 20.00 Время. 20.40 «Горец». Х/ф. 21.45 «Серебряный шар». 22.30 «Час волка». Х/ф. 00.20 Чемпионат Франции по теннису.

РОССИЯ

13.00, 16.00, 19.00, 22.35 Вести. 13.35 «Жизнь Эдварда Копперфильда, рассказанной им самим». 14.30 «Маленький бродяга». 15.00 «Фрам — полярный медведь». 16.30 «Это Москва». 16.55 Прогноз погоды. 17.00 Ваши любимые мелодии. 17.15 Кроссворд. 17.45 «Трое в лодке, не считая собаки». 1-я с. 19.25 Подроб-

ности. 19.45 «Санта-Барбара». 20.50 «На предельной скорости». Х/ф. 22.55 Дежурная часть. 23.10 Сиреневый туман. 23.50 Автошоу.

КУЛЬТУРА

07.00 Программа передач. 07.05, 13.00, 19.30, 23.00 Новости культуры. 07.25 «Продандий смех». 1-я с. 08.35 «Любимый огород». 09.00, 11.00, 15.00, 17.00 Новости. 09.05 «Старое танго». 09.35 «Сокровища Петербурга». 09.45 «Пародоксы истории». 10.15 Петербургский гурэм. 10.30 Консилиум. 11.05 «Из музыкальных фондов». 11.30 Программа передач. 11.35 Спектакль «Вечерний свет». 4-я с. 13.15 «Без визы». 13.25 «Живое дерево ремесел». 13.30 А.Брукнер. Симфония № 7 «Романтическая». 14.35 Мультифильм. 14.45 Вместе с Фафеляй. 15.05 «Школьный учитель». Х/ф. 15.55 «Лукоморье». 16.00 «Лукоморье». 16.15 Вижу цель». 16.45 Компьютер. 17.05 «2003». К 300-летию Санкт-Петербурга. 17.15 Международное обозрение. 17.45 «Со-

кровища Петербурга». 18.00 Документальные фильмы. 18.40 «Счастливцевы и Несчастливцевы...» Фестиваль в Доме Островского. 19.20 Зажигите свечи. 19.50 Чудо-сказка. 20.05 «Завещание ХХ века». 20.45 После новостей... 21.05 «Фонтамара». 1-я с. 22.05 «Никоткуда с любовью». 22.50 Музыкальный экспромт. 23.20 Программа передач.

НТВ+

05.00, 09.00 Сегодня утром. 08.05, 21.50 «Кругой Уокер». 09.10 Вчера в «Итогах». 10.10 «Итого». 10.25 Итоги. Ночного разговор. 11.00, 13.00, 15.00 Сегодня днем. 11.15 Погода. 11.25 «Старый телевизор». 13.20 «Танец на площадке». Х/ф. 15.20 «Улица Сезам». 15.50 «Любовь и тайны Сансет Бич». 16.40 «Жизнь и любовь Оскара Уайлда». 1-я с. 17.10 Впрок. 17.20 Криминал. 17.35 Футбольный клуб. 18.00, 21.00 Сегодня вечером. 18.40 Герой дня. 19.00 «Семейный отпуск». Х/ф. 20.40 Сегоднячко. 23.15 Сегодня в полночь. 23.40 «Сумерки». 00.05 Хоккей. Кубок Стэнли.

НТВ

05.00, 09.00 Сегодня утром. 08.05, 21.50 «Кругой Уокер». 09.10 «Чистосердечное признание». 09.35 «Русский век». 10.00 «Криминальная Россия. Современные хроники». 10.30 «Я и моя собака». 11.00, 13.00, 15.00 Сегодня днем. 11.15 Погода. 11.25 «Старый телевизор». 13.20 «Безумный день у матушки». Х/ф. 14.40 «Дикая природа». 15.20 «Улица Сезам». 15.50 «Любовь и тайны Сансет Бич». 16.40 «Жизнь и любовь Оскара Уайлда». 1-я с. 17.10 Впрок. 17.20 Криминал. 17.35 Футбольный клуб. 18.00, 21.00 Сегодня вечером. 18.40 Герой дня. 19.00 «Семейный отпуск». Х/ф. 20.40 Сегоднячко. 23.15 Сегодня в полночь. 23.40 «Сумерки». 00.05 Хоккей. Кубок Стэнли.

НТВ+

05.00, 09.00 Сегодня утром. 08.05, 21.50 «Кругой Уокер». 09.10 «Чистосердечное признание». 09.35 «Русский век». 10.00 «Криминальная Россия. Современные хроники». 10.30 «Я и моя собака». 11.00, 13.00, 15.00 Сегодня днем. 11.15 Погода. 11.25 «Старый телевизор». 13.20 «Безумный день у матушки». Х/ф. 14.40 «Дикая природа». 15.20 «Улица Сезам». 15.50 «Любовь и тайны Сансет Бич». 16.40 «Жизнь и любовь Оскара Уайлда». 1-я с. 17.10 Впрок. 17.20 Криминал. 17.35 Футбольный клуб. 18.00, 21.00 Сегодня вечером. 18.40 Герой дня. 19.00 «Семейный отпуск». Х/ф. 20.40 Сегоднячко. 23.15 Сегодня в полночь. 23.40 «Сумерки». 00.05 Хоккей. Кубок Стэнли.

МРКИНО

Крама, якая любіць пахваліца

Першы свой сціллы, але радасны юбілей — 5-годдзе з дня адкрыцця — адзначыў днімі сталічны

Гандлёвы дом «На Нямізе».

Бадай, ні адна крама ў Мінску не будавалася так дойга — але хутка здабыла папулярнасць.

У Гандлёвым доме «На Нямізе» працуе калі 240 чалавек. «Калекту́й малады, але стабільны», — бадзёра гаворыць начальніца. Дарэчы, пра гэты універмаг ходзяць чуткі, што там за любы «пракол» прадаўцоў адразу звальняюць. Самі ж супрацоўнікі признаюць, што патрабаванні да іх вельмі строгія, аднак страху страціць месца за дробязь няма. Высокія прафесійныя якасці, дыцыплінаванасць і ветлівасць прадаўцоў — якасці, якімі тут гаранацца. Ім здаецца, што небеспадастаўна.

На ўрачысты вечар да нямігайцаў прыйшлі розныя чыноўнікі і краінікі іншых гандлёвых прадпрыемстваў сталіцы. Сваіх «ветэранаў» — тых, хто працуе ад самага стварэння фірмы, — Гандлёвы дом узнагародзіў спецыяльныя памятнымі буклетамі. Хоць універмаг — сучасны і ёўрапейская стылю, але старыя звычкі жывуць і тут: падрыхтавалі нават «дошку гонару» — стэнды з фон-

тапартрэтамі «лепшых супрацоўнікаў». Усе без выключэння атрымалі прэмію, але адміністрацыя трymае суму ў сакрэце — маўляў, камерцыйная таемніца.

На конкурсе прафесійнага майстэрства перамога дасталася працаўцу Вользе Каспіяровіч, якая працуе ў секты «Тавары для дома». А Наташа Яновіч з аддзела касметычных тавараў L'Escale ўзяла адразу дзве ўзнагароды — «За артыстычнасць» і «Пры сімпатыяў». Так што, траба думачы, «На Нямізе» найбольшую прыемнасць вы атрымаеце, куплючы патэлію і памаду для вусаў. Фіналісткі конкурсу атрымалі павышэнне на службе і цяпер павінны выхавацца сваіх колегаў.

Універмаг на Нямізе — не самыя вялікія стаўліцы. Гандлёвые плошчы ўтрай меншыя, чым у ЦУМа, дык знаходзіцца ён усё ж не на галоўным праспекце горада. Аднак па пяхова змагаеца з канкурэнтамі, часам нават выходзіць на першас месца ў Мінску па тавараўбароце. Як кажуць адміністраторы, у Гандлёвым доме «На Нямізе» асабліва людна напярэ-

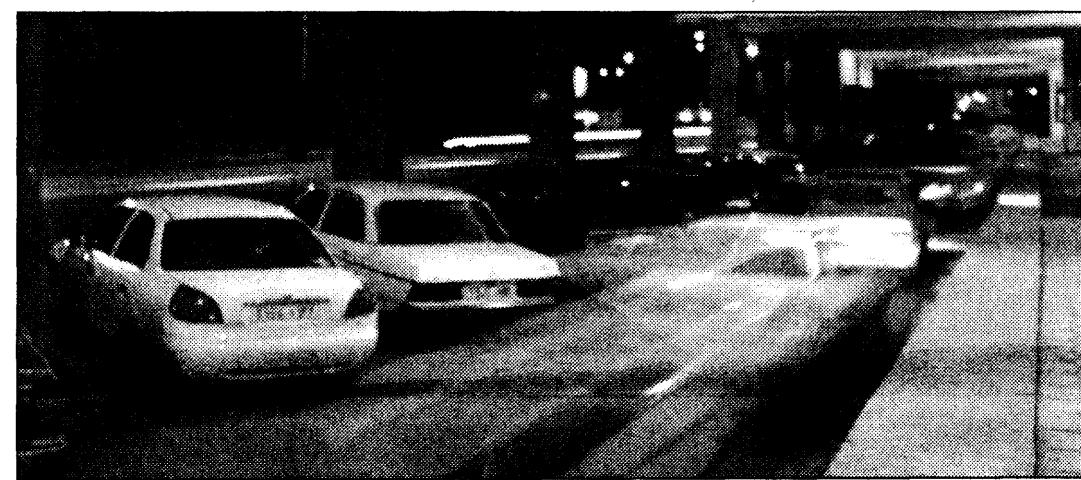
дадні 8 Сакавіка. Гэты універмаг, між іншым, арыентуецца на патрэбы мінчукоў: у ГУМе і ЦУМе вялікая частка пакупнікоў — прыезды, а на Нямізе, як падлічылі супрацоўнікі, купляе тавары кожны чацвёрты жыхар сталіцы.

Гандлёвы дом «На Нямізе» имкненца ўводзіць новыя паслугі для пакупнікоў. Нядына тут устанавілі банкамат — аўтамат, з якога ўладальнікі кредитных картак могуць атрымаваць наяўную грошу. Такіх машын увогуле ў Беларусі пакуль толькі два (яшчэ адзін у Белнешэканамбанку). Карыстаюцца банкаматам не надтачаста, але ж галоўнае — ён ёсць.

Рэкламныя буклеты універмага паведамляюць, што кожны дзень на Нямізе адбываецца 30 тысячай пакупак, а наведваюцца сюды калі 50 тысячай чалавек. Нягэу 20 тысячай чалавек штодня не могуць адшукаць тое, што ім траба? Зусім не, кажуць у Гандлёвым доме, ім усім прыстасана да нас прыходзіць. Фірмовы дэвіз такі: «Гандлёвы дом «На Нямізе» — лепшае месца для пакупак і сустэрчай». Што ж, можа і прайда... Але асабіста я не хацела б, каб мне прызначали спатканне ў краме.

Алена СУРКО

На здымку: адна з найбольших проблемаў Гандлёвага дома «На Нямізе» — вечна забітая аўтастаянка.

Анекдоты

Редактор спрашівае корреспондента:

— Что вам сказал президент?

— Ничего.

— Превосходно. Немедленно напишите репортаж, но не более шести страниц на машинке.

— Доктор, пациент из 11-й палаты чувствует себя уже лучше: сегодня первый раз заговорил.

— А что он сказал?

— Что чувствует себя ужасно.

Муж возвращается с рыбалки, осторожно стучит в дверь. Ему открывает жена.

— Кот дома? — спрашивает шепотом муж.

— Заходи, не бойся, я ему кильки купила.

Молодой артист впервые собирается с театром выехать на гастроли за границу. Друзья говорят ему:

— Ты хоть чемодан купи себе в дорогу.

— Зачем?

— Положиши туда брюки, пиджак, белье...

— А в чём же тогда я поеду?

Муж входит в комнату и видит жену в постели с другом. Жена закрывает лицо руками:

— Ой, ну опять начнутся укоры, подозрения...

СУБОТА

30 ТРАУНЯ

БТ

07.00 Добре утро, Беларусь! 08.00, 15.00 Новости, 08.15 «Михаило Ломносов». X/ф. 09.40 «Остров вдохновения». X/ф. 09.55 Здоровье. 10.20 Столица. 11.15 «Все нормально, мама!» 11.50 Око. 12.10 Вершина мира. 12.35 Сделано в Беларуси. 12.50 «Песни моей души». 14.15 Телеспорт. 15.20 «Однажды летом». 15.45 Мультфильм. 16.05 «Футбол-98. На пути к чемпионату мира». 16.30 «Познай себя». 16.55 «Древо жизни». 17.20 «Вчера, сегодня, завтра». 17.50 «Это моя работа». 18.25 «Я шагаю по Москве». X/ф. 19.40 «Из достоверных источников». 20.05 «Кампания». 20.40 Кольбельная. 21.00 Панорама. 21.50 «Взбесившийся автобус». X/ф. 23.50 Белорусский хит-парад. 00.05 Третий тайм. 00.25 Видимо-невидимо.

OPT

07.00 «Право на выстрел». X/ф. 08.25 «Стойкий оловянный солдатик». 08.45 Слово пастыря. 09.00, 14.00, 17.05 Новости. 09.10 Домашняя бібліотека.

НЯДЗЕЛЯ

31 ТРАУНЯ

БТ

07.00 Добре утро, Беларусь! 08.00, 15.00 Новости, 08.20 «Охота за шедеврами». 09.25 «Мультиклуб». 09.55 К Международному Дню защиты детей. 10.25 Тубробекстив. 10.50 «Все нормально, мама!» 11.25 Белорусский дом. 11.55 Арсенал. 12.25 «Деловые люди». X/ф. 13.45 Олимп. 14.00 Сельчане. 14.25 Золотыя ключи. 15.15 Бон ton. 15.40 Силач. 16.00 «Футбол-98. На пути к чемпионату мира». 16.25 Зорная ростань. 17.00 Мультфильм. 17.15 «Ульбка Белой королевы». 18.25 Теленавигатор. 18.45 Земляки. 19.40 Кольбельная. 20.00 Резонанс. 20.50 Телебарометр. 21.05 Стадион. 21.30 «Кот». X/ф. 23.05 «Риск-версия». 23.35 Премьера песни. 23.50 «В джазе только девушки». 00.20 «Бархатный сезон».

OPT

07.00 «Пограничный пес Айль». X/ф. 08.10 Лото-Милион. 08.30, 15.30 «Дисней-клуб». 09.00, 14.00, 23.50 Новости. 09.10 «Непутевые заметки».

09.30 «Утренняя почта». 10.05 «Каламбур». 10.40 Смак. 11.00 «Возвращение Третьякові». 11.25 Умники и умницы. 12.15 «Любимыми не расставайтесь». 12.35 «С любими не расставайтесь». 13.55 Программа передач. 14.20 «Цивілізацыя». 14.50 Чемпіонат Франции по теннісу. 15.40 «В мире животных». 16.20 «Как это было». 17.25 Погода. 17.30 «Мама вышла замуж». X/ф. 19.10 «Джентльмен-шоу». 19.45 «Спокойной ночи, малышы!». 20.00 Время. 20.55 ЧТО? Где? Когда? По окончании — X/ф. «Пуля в голову». 00.45 Чемпіонат Франции по теннісу. 01.20 Программа передач.

РОССІЯ

06.00 Утренний экспресс. 06.50 Утро крестьянина. 07.15 Прогноз погоды. 07.20 «Красная книга». 07.50 «Ключ». 08.50 «Позовите Кузя!». 09.20 Домашний очаг. 09.45 Всёвремя. 10.15 Доброе утро, страна!. 11.05 Погода. 11.30 «Тайны темных джунглей». 12.25 «Всех на устах». 13.00, 19.00 Вести. 13.30 Люди и деньги. 14.00 Федерация. 14.55 «Фитим». 15.00 Прогноз погоды. 15.55 Вручение премий конкурса артистов балета «Бенуа де ля данс». 17.25 «Я — таксист». D/ф. 17.55 Моя

РОССІЯ

06.00 Утренний экспресс. 06.50 Слуху Отечеству!. 07.15 Осторожно, модерн!. 07.20 «Красное и белое». 07.50 «Колесо истории». 17.35 Погода. 17.40 «Ералаш». 17.55 «Калина красная». X/ф. 19.45 Киноафиша. 20.00 Время. 20.35 «Наверное, боги сошли с ума». X/ф. 22.45 «Абажур». 00.05 «Двойная игра». X/ф. 01.40 Программа передач.

РОССІЯ

06.00 Утренний экспресс. 06.50 Слуху Отечеству!. 07.15 Осторожно, модерн!. 07.20 «Красное и белое». 07.50 «Колесо истории». 17.35 Погода. 17.40 «Ералаш». 17.55 «Калина красная». X/ф. 19.45 Киноафиша. 20.00 Время. 20.35 «Наверное, боги сошли с ума». X/ф. 22.45 «Абажур». 00.05 «Двойная игра». X/ф. 01.40 Программа передач.

Галандскую каубасу скралі і з'елі

Жыхары Ліды і раёна цяпер не могуць спаць спакойна: прыслухаўваюцца, ці не забалеў жывот.

Прычына — у галандскай каубасе, якую яны з'елі.

Амаль 19 тонаў вараванай каубасы галандскай вытворчасці з саўецкімі называмі «Докторская», «Любітельская» і «Русская» было заўважана Гродзенскай мітынг. Тэрмін яе прыдатнасці яшчэ не скончыўся, аднак каубас захоўвалася не ў халадзільнях, таму пачала паціху пасавацца. З гэтай прычынай (а таксама таму, што ў Галандыі былі выпадкі небяспечных хваробаў свойскай жывёлы), было вырашана каубасу знішчыць. Груз паступіў на завод калі Ліды, дзе каубасу пачалі перапрацоўваць на муку для курэй.

Аднак больш за 4 тоны каубасы скралі з завода: «Доктарскую» выцягнулі праз вентыляцыйны люк, таму крадзеж выявіўся не адразу. Каубаса трапіла ў продаж, яе з ахвотай пачалі купляць, бо каштавала яна нядорага. Занепакоены гарадскія ўлады зварнуліся да жыхароў з заклікам купленую каубасу знішчыць. А тым, хто паспей з'есці, прапанавалі пракансультавацца ў санепідслужбе.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Моладзь цягнеца да ведаў, а спонсары — да кашалька

Сёлета ў Мазыры 450 слухаючы Народнага ўніверсітэта, якому споўнілася трох гадоў, атрымалі пасведчанні

аб яго заканчэнні.

Асаблівасць універсітэта ў тым, што ён існуе за кошт добраахвотных ахвяраванняў і спонсарскіх узносіў з Беларусі і з-за мяжы. Пасловіца рэктара Ларысы Цалуйкі, Народны ўніверсітэт не з'яўляецца ні дзяржаўным, ні камерцыйным. Яго праца носіць чыста асветніцкі характар, накіраваны на пашырэнне круглагаляду і развіццё творчых здольнасцяў жыхароў горада.

На выпускным вечары прысутнічалі сябры з Германіі — члены дабрачыннай арганізацыі «Дапамога Адэнвальда» — дзесяці Чарнобыля. А мазырскі спонсар універсітэта прадпрымалік В. Чабаняня паабяцаў у новым навучальным годзе 10 стыпендыяў лепшым слухачам у памеры 200 нямецкіх марак кожная і па 300 нямецкіх марак — лепшым выкладчыкам.

A.C.

Узбекі падвялі

Чацвёрка расійскіх альпіністў узышла на Джамалунгу. Беларусь Віктару Кульбачэнку гэта пакуль не ўдалося.

Як мы паведамлялі, у